

dragenet til Ministeren, og det gør jeg ikke. Det er kun til Underſøgelse og Overvejelse, jeg vil foreslå en Henvisning, for at man kan se de finansielle Konsekvenser og komme til Klarhed over Forholdet. Naar det er saaledes, at nogle af deres Huse ere ved at falde ned, bør Gjærne virkelig have Hjælp, og den mener jeg, de ville faa, naar vi faa de fornødne Oplysninger, men dersom Henvisningen skal ſte paa den Maade, som det ærede Medlem har foreslaaet den, saa gaa vi langt, langt videre end den mangeaarige Praksis, der er ſtadt med Henſyn til Henvisningerne. Der kommer jo her til Rigsdagens Finansudvalg hvert Aar ca. 100 Andragender, og der maa virkelig ved Behandlingen og Henvisningen ſtabes en faſt, beſtemt Praksis. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar Finansudvalget henviser efter Overvejelse et Andragende beſtemt og klart til vedkommende Minister, saa have vi en eneſte Maade at tage denne Sag ſenere op paa, og det er at ſætte en Poſt paa Finansloven til Oplysſe af dette Andragende. Saa kan der laves en hel lang Krig, hvad der er ſtet for i Rigsdagen, men saa have vi virkelig en Henvisning, men ikke et Forſlag, der i Virkelighed er kun en Indſtilling til Overvejelse, men dog foreslaaet med ſaa ſtarke og beſtemte Udtryk, ſom det ærede Medlem her har brugt. Jeg har ſom ſagt ikke paa Udvalgets Begne nogen Bemyndigelse til at erklære mig om denne Sag, men jeg agter at ſtemme for denne Sags Henvisning til Finansministerens og Indenrigsministerens Overvejelse og Underſøgelse, og efter at dette er ſtet, ville vi ſe, hvad Reſultat der mulig kunde flyde til Gavn for vedkommende Medborgere. Men det ærede Medlem er virkelig ikke rigtig med paa, hvorledes Formen her er for Andragenders Henvisning, det kan jeg da forſtaa.

Chriſtofferſen: Naar jeg har bedt om Ordet om denne Sag, er det ikke for at tale om Realiteten, ſom forekommer mig allerede at være diſkuteret tilhørlig, men jeg vilde gerne lægge et rigtig godt Ord ind for alle diſe Andragere, ſaa vel paa Sjællands ſom paa Jyſns Kyſter, der have ſaaet denne alvorlige Ulykke at mærke. Den, ſom kender lidt til, hvad denne urolige

Jyſke Havet kan udrette af Ødelæggeſe i ſaa Timer, vil nok blive fyldt med Medlidenhed over for diſe ſtadelidte. Naar vi tænke paa dem, ſom bleve huſvilde, og ſom ſit deres Bohave, og hvad de ejede under deres almindelige tarvelige Kaar, ødelagt, kunde vi vel nok ønske, at de kunde faa lidt Hjælp. Og naar vi ſaa tænke os dem, ſom arbejde for deres daglige Udkomme paa Havet, Fiſkerne, ſom maa anvende af deres Tid og Flid haade i Sommertiden og i Vintertiden for at bringe deres Redſtaber i Orden, og vi ſende jo ogsaa lidt gennem vor Toldlov til, at de Varer, ſom de Folk ſtulle bruge for at faa deres Erhverv, ere ikke billige, men meget bekoſtelige — naar de efter ſtor anvendt Flid ſe i ſaa Næblikke alt det ødelagt, ſom de have erhvervet og ſe ſig upe af Stand til at erhverve det daglige Brød til dem og deres Familie og ingen Udvej aaben til at faa de Midler bragte til Beje, hvorved de kunne faa deres Redſtaber i Orden, ſaa synes jeg, at vi herinde i denne Sal, ſom have med denne Sag at gøre, maatte kunne ene om at lægge et ſaa godt Ord ind for dem ſom muligt, for at der kunde blive taget ſaa alvorlig paa den Sag, at der kunde blive lidt Støtte for dem. Saa have vi jo endnu en tredje Slags Folk, ſom have mærket Ulykken. Det er dem, ſom enten have fuldstændig eller til Dels miſtet en Del af deres Jord eller ogsaa for en Del ſaaet deres Jord ødelagt, og ſom i længere Tid ikke kunne forvinde det Tab, de have taget. I Henſeende til diſe tre Slags Folk, ſom have mærket Ulykken, vil jeg gerne rette min allerbedſte Opfordring om Hjælp til de højtærede Miniſtre, ſom have med diſe Ting at beſtille, og ligeledes til det ærede Udvalg, ſom har Lejlighed til at gøre Indſtilling til Miniſtrene om at tage Sagen under den aller alvorligſte og ventligſte Overvejelse, og tilſidſt vil jeg bede det ærede Ting at ſtemme for Indſtillingen, om der dog mulig kunde komme en lille Smule ud af Sagen, ſom kunde lindre den Nød, ſom har ramt dem ved Stormfloeden. Dermed ſtal jeg lade Sagen være anbefalet.

G. Sprenſen: Jeg har en Fornemmelſe af, at den, der paa det nuværende Tidspunkt ønsker at appellere til det høje